

Úředník uvedený v odst. 3 čl. XXXV zákona č. 54/32 Sb. z. a n., který vystoupil ze služeb banky k její výpovědi nebo dav sám výpověď, nemá nároku na smluvní pensí.

(Rozh. ze dne 10. dubna 1935, Rv III 194/35; důvody viz: Úr. sb. č. 2053.)

Čís. 14298.

Prozatímní opatření, jímž bylo odpůrci uloženo, aby vydal navrhovateli klíče k určitým místnostem, jest vymáhati exekucí podle § 346 ex. ř.

(Rozh. ze dne 11. dubna 1935, R I 303/35.)

Usnesením soudu bylo odpůrci uloženo, aby vydal navrhovatelce veškeré klíče k obchodním místnostem. Pro nesplnění tohoto příkazu byla k návrhu vymáhající věřitelky uvalena na povinného exekuční vazba, jejíž trvání bylo dalším usnesením exekučního soudu prodlouženo k návrhu o týden. K rekursu povinného rekursní soud změnil usnesení exekučního soudu a zamítl návrh na uvalení další exekuční vazby na povinného.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Jde o vydání určitých věcí movitých, které měl odpůrce navrhovatelce k zajištění jejích nároků odevzdati. Výkon takového příkazu lze v cestě exekuční vymáhati podle § 346 ex. ř., jak správně vystihl rekursní soud, a nikoli podle předpisů §§ 353 až 358 ex. ř., poněvadž příkaz uložený prvním soudem nelze zahrnouti pod žádný z případů příkladmo uvedených v § 382 ex. ř.

Čís. 14299.

Nebyla-li v návrhu na povolení zatímního opatření uvedena doba, na kterou je zatímní opatření žádáno, jde o formální vadu, již lze napravit podle §§ 84, 85 c. ř. s. a § 402 ex. ř.

(Rozh. ze dne 11. dubna 1935, R I 341/35.)

První soud povolil k návrhu žalobkyně k zajištění nájemného podle § 379 č. 1 ex. ř. zatímní opatření uschováním svršků. Rekursní soud návrhu nevyhověl.

Nejvyšší soud uložil rekursnímu soudu nové rozhodnutí o rekursu.